

XXXV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret (Statsborgerret).

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 12te Februar 1897.)

Udvalget er med Lovforslaget enig i, at den danske Rets hidtil gældende Regler om Indfødsrets Erhvervelse og Fortabelse trænge til at forandres paa flere Punkter, og at dette ikke blot i og for sig er anbefalelsesværdigt, men navnlig er tilraadeligt og ønskeligt for at bringe dem i Overensstemmelse med de andre nordiske Rigers Lovgivning og derved tillige med de fleste fremmede Staters. Man billiger saaledes, at vi følge den almindelige Bevægelse, som i nyere Tider har gjort sig gældende, og som bestaar i at gøre Afstammingsprincippet gældende fremfor Hensynet til, om vedkommende er født paa Territoriet eller uden for dette, idet der dog ved Siden heraf tillægges Fødsel paa Territoriet, naar til denne kommer vedvarende Hjemsted i Landet indtil Modenheds Opnaelse, en vis Virkning til Indfødsrets Erhvervelse. Ligeledes er man enig i, at vi ligesom saa godt som alle andre Lande bør optage den Regel, at Hustruens deler Mandens Forhold i Henseende til Indfødsret, saaledes at paa den ene Side en dansk Kvinde ved at gifte sig med en Udlænding taber dansk Indfødsret, men paa den anden Side en udenlandsk

Kvinde ved Egteskab med en indfødt opnaar dansk Indfødsret. Endelig billiger Udvalget ogsaa, at Indfødsret fortabes derved, at den paagældende bliver Statsborger i et andet Land, jfr. Lovforslagets §§ 5 og 6, og at en betinget Fortabelse af Indfødsret knyttes til længere Tids uafbrudt Hjemsted i Udlandet, naar dette ikke afværges ved en udtrykkelig Erklæring, jfr. Lovforslagets § 7, dog at Generhvervelsen af dansk Indfødsret, saa længe den paagældende ikke er bleven Statsborger andetsteds, sker paa den i § 8, 1ste Stykke, angivne lettere Maade.

Undertegnede H. N. Hansen kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at om end de nugældende Bestemmelser vedrørende Indfødsretten paa enkelte Punkter kunne trænge til en Supplering, maa jeg dog anse det for meget tvivlsomt, om det er rigtigt at gaa helt bort fra de bestaaende og ved lange Tiders Sædvane fortolkede Forskrifter og i Stedet derfor at fastsætte ny Regler, hvis Gennemførelse i flere Tilfælde vil fremkalde ny Tvivlsmaal og Usikkerheder, og ved hvilke der ikke ses at kunne opnaas Frem-